

मदना

“वन्दे मदनगोपालं कैशोराकारमद्भुतम् ।
यमाहुर्वीवनोद्भिन्ने श्रीमन्मदनमोहनम् ॥”
इति पाप्मे पातालखण्डे ६ अध्यायः ॥
मदनशलाका, स्त्री, (मदनोद्दीपिका शलाकेव ।
अस्याः कामोद्दीपकत्वात्तपालम् ।) कामो-
द्दीपकौघघम् । सारिकापक्षी । इति मेदिनी ।
के, २३५ । कोकिला । इति शब्दरत्ना-
वली ॥
मदनसारिका, स्त्री, (मदनोद्दीपनाय सारिका ।)
पक्षिभेदः । सारिक इति भाषा । तत्पर्यायः ।
शलाका २ सारिका ३ चित्रलोचना ४
कुचपी ५ । इति जटाधरः ॥
मदना, स्त्री, (मद्यति मत्तता जनयतीति ।
मद् + णिच् + लुट् । यद्वा, माद्यति अनया ।
मद् + ल्युट् । स्त्रियां टाप् ।) सुरा । इति
हेमचन्द्रः । ३ । ५६७ ॥
मदनाङ्गुष्ठः, पुं, (मदनस्य कामस्य अङ्गुष्ठ इव ।)
लिङ्गम् । इति त्रिकाण्डशेषः । नखम् । इति
कामाङ्गुष्ठशब्ददर्शनात् । यथा,—
“कामाङ्गुष्ठाङ्गुष्ठितकामिमतङ्गुष्ठेने ।”
इति श्रुतबोधे कालिदासः ॥
मदनायकः, पुं, (मदनं उक्त्वा दकं अयं शिरोभागे
यस्य ।) कौद्रवः । इति राजनिर्घण्टः । (विव-
रणस्य कौद्रवशब्दे ज्ञातयम् ।)
मदनायुधः, पुं, (मदनस्यायुधः ।) भगम् । इति
शब्दचन्द्रिका ॥
मदनायुधः, पुं, (मदनस्यायुधोर्वनं इव समा-
सान्कोरुच् । निपातनात् साधुः ।) कामघर्षक-
त्वात्तपालम् । कामट्टिच्छुपः । इति राज-
निर्घण्टः ॥
मदनालयः, पुं, (आलीयतेऽस्मिन्निति आ +
ली + अधिकरणे अच् । मदनस्थालयः ।)
बडौसमावः । भगम् । मदनपर्यायकशब्दोत्तर-
ग्रहपर्यायकशब्देन भगस्योक्तत्वात् । यथा,—
“खपुष्येराकीर्णं कुसुमधनुषो मन्दिरमहो
पुरो ध्यायन् ध्यायन् यदि जपति भक्तस्तव
मशुम् ॥”
इति कर्पूरस्तवः ॥
जन्मलयावधिसप्तमस्यागम् । तत्तु आषास्थानम् ।
यथा,—
“सूर्यानुचान् क्रियवृषद्वगस्त्रीकुलीरान्तयुक्ते
दिवङ्गीन्द्रयतिधिशरान् सप्रविंशांश्च विशान् ।
अंशनेतान् वदति यवनचान्दतुङ्गान् सुतुङ्गान्
तानैवांशान् मदनभवनेष्वह नीचान् सुनी-
चान् ॥”
इति दीपिकायां मदनभवनशब्ददर्शनात् ॥
मदनावस्था, स्त्री, (मदनस्यावस्था ।) कामा-
वस्था । सा तु उद्देगरूपा । विरह इति
यावत् । यथा । ततः प्रविशति मदनावस्थो
राजा निःश्वस्य ।
“जाने तपसो वीर्यं सा बाला परवतीति मे
विदितम् ।

पू८८

मदधि

न च निम्बादिव सलिलं निवर्षते मे ततो हृद-
यम् ॥”
इत्यभिज्ञानशाकुन्तले ३ अङ्कः ॥ मदनावस्थ
इति राजोद्भव उद्देगरूपा पञ्चमी कामा-
वस्था । यदाह भरतः । उद्देगः पञ्चमः प्रोक्त
इति । सचिन्तमिति केनोपायेन मम शकु-
न्तलालाभो भविष्यति । इति तट्टीका ॥
मदनौ, स्त्री, (माद्यति अनया इति । मद् +
करणे ल्युट् । स्त्रियां ङीप् ।) सुरा । इति
हारावली । कस्तूरी । अतिसुक्तकः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
मदनेच्छापलः, पुं, (मदनैच्छां फलति जनय-
तीति अच् ।) वह्नरवालः । इति राज-
निर्घण्टः ॥
मदनेत्सवः, पुं, (मदनाय उत्सवः ।) उत्सव-
विशेषः । होलाका इति ख्याता । तत्पर्यायः ।
सुवसन्तकः २ । इति हारावली ॥
मदनेत्सवा, स्त्री, (मदनाय उत्सवो यस्याः ।)
खगंदेश्या । इति शब्दरत्नावली ॥
मदप्रयोगः, पुं, (मदनस्य प्रयोगः ।) करिणां मदी-
जमः । तत्पर्यायः । यस्कारमृ२ । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥
मदभङ्गिनी, स्त्री, (मदं उक्त्वा ततां भनक्ति दूरी-
करोतीति । मद् + भञ्ज् + “नन्दियद्द्विपचा-
द्विभ्यो ल्युण्णिन्चः ।” ३ । २ । १३४ । इति
बिनिः । स्त्रियां ङीप् ।) शतमूली । इति
शब्दचन्द्रिका । (गुणाद्योऽस्याः शतमूली-
शब्दे ज्ञातयाः ।)
मद्यन्तिका, स्त्री, (मद्यन्ती + ततः कन् टाप् ।
पूर्वं इहश्च ।) मल्लिका । इति शब्दरत्नावली ।
(यथा, सुश्रुते चिकित्सितस्थाने ६ अध्याये ।
“चिफलात्क चिकटुका सुरसा मद्यन्तिका ।
वायस्यारग्वधानाश्च तुलां कुथ्यात् पृथक्
पृथक् ॥”)
मद्यन्ती, स्त्री, (मद् + भञ्ज् + ङीप् ।) वन-
मल्लिका । इति रत्नमाला ॥ काट्मल्लिका
इति भाषा ॥ मल्लिका । इति राजनिर्घण्टः ॥
(तथाचास्याः पर्यायो यथा,—
“मल्लिका मद्यन्ती च शीतभीरुश्च भूपदी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
“मद्यन्त्यङ्गुः कायस्तद्वत् समधुशर्करः ।”
इति च वैद्यकचक्रपाणिस्मृत्ये रक्तपित्ताधिकारे ॥)
मद्यन्तु, स्त्री, (मद्यतीति । मद् + णिच् ।
“स्तनिहृषिपुषिगदिवद्विभ्यो खेरिन्नुच् ।” उणा०
३ । २६ । इति मदि + इन्नुच् । “अया-
मन्तास्वाय्येत्स्विष्णुम् ॥” ६ । ४ । ५५ । इति
खेरयादेशः ।) मद्यम् । इति मेदिनी । ने, २०२ ॥
मद्यन्तुः, पुं, (मद्यतीति । मद् + णिच् ।
“स्तनीति ।” उणा० । २ । २६ । इति इन्नुच् ।
खेरयादेशश्च ।) कामदेवः । शौण्डिकः । इति
शब्दरत्नावली ॥ मद्युक्तः । इति मेदिनी । ने,
२०२ ॥ मेघः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

मदात्य

मदविचित्रः, पुं, (मदेन विचित्रचलितमनाः ।)
मत्तहस्ती । इति शब्दचन्द्रिका ॥
मदशाकः, पुं, (मदकरः शाकोऽस्य ।) उपोदकी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
मदसारः, पुं, (मदं सारयति दूरीकरोति । इति
मद् + ख + णिच् + अण् ।) तूलवृक्षः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
मदहस्तिनी, स्त्री, (मदेन हस्तिनीव ।) महा-
करञ्जः । इति राजनिर्घण्टः ॥
मदहेतुः, पुं, (मदनस्य हेतुः कारणम् ।) धातकी ।
इति वैद्यकम् । मत्तताकारणश्च । (मद्रोगस्य
हेतुः यथा,—
“यदा तु रक्तवाह्यैर्नि रससंज्ञावहानि च ।
पृथक् पृथक् समस्ता वा स्तोतांसि कुपिता
मलाः ॥
मलिनाहारशीलस्य रणोमोहादृतात्मनः ।
प्रतिहृत्वावतिष्ठन्ते जायन्ते आधयुक्तदा ॥
मदन्मच्छ्याय संन्यासास्तेषां विद्याद्विचक्षणः ।
यथोत्तरं बलाधिष्यं हेतुलिङ्गोपशान्तिषु ॥”
इति चरके सूत्रस्थाने चतुर्विंशोऽध्याये ।)
मदस्थलं, स्त्री, (मदनस्य स्थलम् ।) मदस्थानम् ।
यथा, शब्दरत्नावली ।
“अवदंशः सुरापानं शुष्कापानं मदस्थलम् ॥”
मदस्थानं, स्त्री, (मदनस्य स्थानम् ।) मद्यपानस्थानम् ।
तत्पर्यायः । शुष्कापानमृ२ । इत्यमरः । २ । १० । ४१ ॥
मदाटाः, पुं, (मदेन मदननकरसेन ताड्योति
ख्यातेन आटाः युक्तः ।) तालवृक्षः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादिवृष्टितरस्य ताल-
शब्दे ज्ञातया ॥) मद्युक्तं, चि ॥
मदाटा, स्त्री, (मदेन आटा ।) लोहितकिण्ण्टी ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥
मदातङ्कः, पुं, (मदनितः आतङ्कः रोगः ।)
मदात्यरोगः । इति राजनिर्घण्टः ॥
मदात्ययः, पुं, (मदेन अत्ययो नाशोऽमुखताच्च ।)
मद्यपानादिजन्यरोगविशेषः । तत्पर्यायः ।
मदातङ्कः २ पाजात्ययः ३ मद्यथादिः ४ मद् ५ ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ अथ मदात्ययादीनां
निदानान्याह ।
“विषस्य ये गुणा दृष्टाः सन्निपातप्रकोपनाः ।
त एव मदी दृश्यन्ते विषे तु बलवत्तराः ॥
तस्माद्विधिपीतेन तथा मात्राधिकेन च ।
युक्तेन चाहितेरन्नेरकाशे सेवितेन च ॥
मदेन खलु जायन्ते मदात्ययमुखा गदाः ॥”
अविधिप्रयुक्तं मद्यं विकारान्तरमप्युत्पाद्यती-
त्याह ।
“निभक्तमेकान्त एव मद्यं
निवेश्यमात्रं मशुजेन निव्यम् ।
उत्पादयेत् कष्टतमान् विकारा-
हृत्पादयेच्चापि शरीरभेदम् ॥
एकान्ततो नैरन्तरेण विकारान् मदात्ययादीन् ।
शरीरस्य भेदं नाशम् ॥ * ॥ मदात्ययादीनां
हेतुन्तरमप्याह ।